

enig med den sidste ærede Taler, og det er dette, at der burde være Forskel paa Takster paa lokale Linier og paa Hovedlinier. Men det forekommer mig dog, at naar disse Linier drives af den samme Administration, kan Takstforskellen ikke indføres. Fejlen ligger paa et andet Punkt. Den ligger i, at Staten overhovedet har indladt sig paa at drive Linier, der egentlig maa betragtes som private Jernbanelinier. Alle disse Linier burde ind under Privatdrift. Det er en af de Ting, jeg tror, man skal holde sig for Øje ved fremtidig Jernbanebygning, blot at lægge Hovedlinierne ind under Staten, medens man derimod overlader alle de mindre Linier til den private Drift. Da vil nemlig det private Selskab kunne tage alle naturlige og behørigte Hensyn til Egnens Tarv, og da ville Taksterne kunne blive forskellige efter de forskellige Egenes Forhold med Samtykke fra de Egne, i hvilke Banerne drives. Statsbanerne kunne derimod ikke gøre det. Hvis man for at tage et Eksempel vilde have en Takst for Linien fra Korsør til København, men en helt anden paa den nye Bane, man vil anlægge fra Funder til Bramminge, kan jeg ikke se andet, end at det vilde være baade ubilligt og uretfærdigt og vække almindelig Uvillie. Jeg skal derfor kun henstille, at man med Fremtiden for Øje vil lægge stærk Vægt paa kun at lade Staten drive Hovedlinierne og derimod overlade de andre Linier til Privatdrift.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hammerich: Det har glædet mig, at Grundlaget for mine Betragtninger har fundet Tilslutning hos det ærede Medlem, der nu talte (Stensballe). Netop fordi jeg har samme Syn som han, har jeg modsat mig Anlægget af alle de Statsbaner, som burde have været Lokalbaner. Jeg har gjort mit til at naa til Lokalbaner overalt, hvor det var naturligt. Men jeg kan ellers ikke give det ærede Medlem Ret i hans almindelige Betragtning. Jeg kunde ønske, at man kunde naa til det, det ærede Medlem stiler henimod, men jeg er overbevist om, at det naa vi ikke; vi naa ikke at faa slaaet fast, at en Del af de Baner, som nu ere anlagte for Statsbanedrift, gaar over til Privatdrift. Jeg mener i øvrigt, at den Bane, han nævnedes som Eksempel, ikke vil komme med deriblandt, fordi Funder—Bramminge Banen rimeligvis vilde komme ind under Hovedbanerne. Men derfor be-

høver noget forskellige Takster ved Statsbanerne ikke at være udelukket, og at etablere dem var ingenlunde uretfærdigt. For at tage et Eksempel fra Øerne — det vil jeg hellere end hente det fra Jylland — vil jeg sige, at jeg mener ikke, det vilde kunne kaldes meget uretfærdigt, om Folk, der bo ved Banen Assens—Aarup, kom til at betale samme Takster som de, der bo ved Banen Odense—Bogense. Der vil i hvert Tilfælde ikke være nogen anden Uretfærdighed deri, end at nu har man en Gang etableret sig paa anden Maade.

Nørgaard: Jeg kan i al Almindelighed henholde mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem, der er mit Partis Ordfører, har gjort gældende. Jeg skal derfor ikke udtale mig videre om Hovedsagen i Lovforslaget, men der er et Par Enkeltheder, som jeg vil sige et Par Ord om og anmode det eventuelle Udvalg om at tage under Overvejelse. Det Forslag, som behandles, vil fordyre saa godt som alle Rejser paa Statsbanerne. Undtagne fra Fordyrelsen ere kun de smaa Rejser paa indtil 4 km, og saa vidt jeg forstaar, er der ganske vist ogsaa enkelte Rejser paa mellem 100 og 102 km, der heller ikke faa nogen Forhøjelse, fordi de i Forvejen have været forholdsvis dyre. I al Almindelighed kan man sige, at Bestemmelsen om de 4 km ogsaa paa anden Maade vil blive en Undtagelsesbestemmelse, idet den egentlig ingenting betyder, thi opretholder man blot den Mindstebetaling der er, 15 Øre, bliver den nye Takst just 15 Øre for disse 4 km, idet 5 Øre lagte til 4 Gange 2½ Øre netop bliver 15 Øre.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) udtalte forleden, at han gerne saa, om man først lod Forhøjelsen indtræde, naar man kom op til 30 km eller deromkring. Jeg vil slutte mig til det ærede Medlems Udtalelse paa dette Punkt og kunde egentlig ønske at gaa et Skridt videre, men det er formodentlig umuligt. Jeg vilde dog ogsaa være tilfreds, om man blot gik et Skridt i den Retning og nøjedes med omtrent 15 km, idet det praktisk set vilde føre til, at om end ikke alle saa dog mindst Halvdelen af de egentlige Nytterejser eller „Torverejser“, som de ere blevne kaldte under Forhandlingerne her, vilde kunne gøres, uden at de bleve fordyrede. Af Motiverne ser jeg ganske vist, at det vil medføre en Nedgang i Indtægt af 375.000 Kr., men saa maatte man se at faa dem ind paa anden Maade, og jeg vilde ønske, at man kunde det, da det gælder om at faa et saa